

II SA/Bk 707/08 - Wyrok WSA w Białymstoku

Data orzeczenia	2008-12-18	<i>orzeczenie nieprawomocne</i>
Data wpływu	2008-10-29	
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku	
Sędziowie	Elżbieta Trykoszko /przewodniczący sprawozdawca/	
Symbol z opisem	6063 Opłaty eksploatacyjne	
Hasła tematyczne	Prawo geologiczne i górnicze	
Skarżony organ	Samorządowe Kolegium Odwoławcze	
Treść wyniku	Uchylono decyzję I i II instancji	
Powołane przepisy	Dz.U. 2005 nr 228 poz 1947 art. 85a ust. 1, ust. 2, <i>Ustawa z dnia 4 lutego 1994 r. Prawo geologiczne i górnicze - tekst jednolity</i> Dz.U. 2002 nr 153 poz 1270 art. 145 § 1 pkt 1 lit. "c", art. 152, art. 200 w zw. z art. 205 § 2, w zw. z art. 210 § 1, art. 190, <i>Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.</i>	

SENTENCJA

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w składzie następującym:
Przewodniczący sędzia NSA Danuta Tryniszewska-Bytys, sędzia NSA Stanisław Prutis,, sędzia NSA Elżbieta Trykoszko (spr.), Protokolant Marta Marczuk, po rozpoznaniu w Wydziale II na rozprawie w dniu 11 grudnia 2008 r. sprawy ze skargi R.D.G. i A.G. na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ł. z dnia [...] maja 2007 r., nr [...] w przedmiocie ustalenia opłaty eksploatacyjnej za wydobytą bez koncesji kopalinę 1. uchyla zaskarżoną decyzję i poprzedzającą jej wydanie decyzję Starosty Ł. z dnia [...] marca 2007 r., nr [...]; 2. stwierdza, że zaskarżone decyzje nie mogą być wykonane w całości do czasu uprawomocnienia się niniejszego wyroku; 3. zasądza od Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ł. na rzecz skarżących - R.D.G. i A.G. solidarnie kwotę 57354 (pięćdziesiąt siedem tysięcy trzysta pięćdziesiąt cztery) złote tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz na rzecz R.D.G. kwotę 7217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego przed sądem I instancji

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 września 2008 r., II GSK 292/08 Naczelny Sąd Administracyjny po rozpoznaniu skargi kasacyjnej R.D.G. i A.G. od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 13 września 2007 r., II SA/Bk 466/07 uchylił zaskarżony wyrok i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tutejszemu sądowi administracyjnemu, orzekając jednocześnie o kosztach postępowania kasacyjnego.

W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, podniesione w skardze kasacyjnej zarzuty dotyczące naruszenia przepisów postępowania dały podstawy do przyjęcia, iż zaskarżony wyrok został wydany z naruszeniem art. 145 § 1 pkt 2 ustawy z 30.08.2002 r., **Prawo** o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (p.p.s.a.) w związku z art. 77 § 1 k.p.a., gdyż Sąd I instancji zaakceptował ustalenia

i ich ocenę, dokonaną przez Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ł., mimo iż w postępowaniu administracyjnym nie wyjaśniono dokładnie stanu faktycznego i nie rozpatrzono wszechstronnie całego materiału dowodowego.

Ustalony w sprawie stan faktyczny przedstawiał się następująco:

Decyzją z dnia [...] lutego 2001 r., (nr [...]) Wojewoda Ł. udzielił A.S. koncesji na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża "D. I", która to koncesja decyzją Wojewody P. z dnia [...] sierpnia 2002r., (nr [...]) została przeniesiona na rzecz R.D.G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Wielobranżowe "G.-K." w Ł.

W wyniku przeprowadzonego postępowania, zmierzającego do sprawdzenia prawidłowości korzystania przez przedsiębiorcę z koncesji na wydobywanie kruszywa naturalnego ze złoża "D. I", a także po przeprowadzonych inspekcjach i oględzinach, Starosta Ł. decyzją z dnia [...] marca 2007 r., nr [...] ustalił R.G. opłatę eksploatacyjną w wysokości 5.735.310 zł za wydobytą kopalinę - kruszywo naturalne bez wymaganej koncesji z położonych na gruntach wsi D. działek nr [...], [...], [...], [...], [...] i [...] stanowiących własność R.D.G. i A.G.

W wyniku rozpatrzenia odwołania strony, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Ł., decyzją z dnia [...] maja 2007 r., nr [...] utrzymało w mocy decyzję Starosty Ł.

Uzasadniając swoją decyzję SKO wskazało, że organ I instancji oparł swoje rozstrzygnięcie o całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego. Kolegium nie podzieliło zarzutu naruszenia art. 85a ustawy z dnia 4 lutego 1994 r. - **Prawo geologiczne i górnicze** (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947 ze zm.) poprzez jego

błędne zastosowanie. W ocenie SKO powyższy przepis obliguje właściwy organ (Starostę Ł.) do ustalenia prowadzącemu bezprawną działalność przedsiębiorcy, podwyższonej opłaty eksploatacyjnej. Opłata ta dotyczy kopaliny, na której wydobyte przedsiębiorca nie uzyskał wymaganego **prawem** zezwolenia (koncesji).

Odnosząc się do podniesionych przez stronę zarzutów naruszenia przepisów postępowania administracyjnego, SKO wskazało, że organ I instancji ustalił stan faktyczny sprawy administracyjnej zgodnie z regułami obowiązującymi w procedurze administracyjnej oraz prawidłowo zastosował przepisy **prawa** do poczynionych ustaleń. Organ I instancji dopuścił przedstawione przez stronę dowody (informacje kwartalne obrazujące ilość wydobytej kopaliny i operat ewidencyjny nr 2 złoża kruszywa naturalnego - piasku i żwiru "D. I" sporządzony przez uprawnionego geologa R.J. na dzień 31 grudnia 2005 r.) i na nich oparł swoje rozstrzygnięcie, a skarżący w trakcie postępowania nie korygował tych danych.

Podważając ustalenia faktyczne i prawne organu odwoławczego R.D.G. i A.. złożyli do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku skargę na decyzję Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Ł. z dnia [...] maja 2007 r. w przedmiocie ustalenia opłaty eksploatacyjnej za wydobytą bez koncesji kopalinę.

Wyrokiem z dnia 13 września 2007 r., sygn. akt II SA/Bk 466/07 sąd administracyjny oddalił powyższą skargę, uznając zaskarżoną decyzję za prawidłową i stwierdzając, że ustalenia faktyczne, jak i rozważania prawne organów obu instancji są słuszne. WSA wskazał, że z materiału dowodowego znajdującego się w aktach administracyjnych sprawy wynika, że skarżący w 2005 r. wydobył 325.064 ton kruszywa naturalnego, co nie było kwestionowane. Skarżący jedynie kwestionował wielkość wydobywania kruszywa naturalnego z obszaru, na którym posiadał koncesję, poprzez wskazanie, że zasoby **geologiczne** złoża "D. I" wynoszą 2.651.140 ton na dzień 31 grudnia 2005 r., a więc więcej niż łączne zadeklarowane wydobyte w roku 2005 r.

Sąd podzielił stanowisko organu II instancji, że zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób jednoznaczny wskazuje, że wyeksploatowane w 2005 r. zasoby piasków i piasków ze żwirem ze złoża "D. I" wynoszą 150.207 ton, co wynikało wprost z przedłożonego przez skarżącego przed organem administracji operatu ewidencyjnego. Znajduje to też potwierdzenie w piśmie z dnia 4 lipca 2006r. skierowanym do Zarządu Województwa P. w B. informującym o wydobywaniu kruszywa w 2005 r. ze złoża "D. I" pole I i II (posiadającego koncesję) oraz z

udokumentowanego złoża "D. II" i "D. III", na które koncesja jeszcze nie została wydana. Okoliczność późniejszego ubiegania się o udzielenie koncesji na "D. II" i "D. III" nie ma znaczenia w sprawie, ponieważ stosownie do regulacji zawartych w dziale I rozdziału 3 **Prawa geologicznego i górniczego**, osoba prowadząca działalność gospodarczą w zakresie wydobywania kopaliny w dacie rozpoczęcia wydobywania musi się legitymować posiadaną koncesją.

Sąd nie zgodził się z zarzutem skarżącego, że SKO nie wyjaśniło z jakiego złoża pochodzi wydobyte kruszywo oraz czy to wydobywanie pochodziło z innych złóż, na które skarżący nie posiadał koncesji ("D. II" i "D. III"). Sąd podał, że przedłożony wraz ze skargą operat ewidencyjny zasobów **geologicznych** złoża kruszywa naturalnego "D. I" na 2005 r. sporządzony przez geologa M.M. odmiennie ustalający wielkość wydobywania z tego złoża, nie ma żadnego wpływu na rozstrzygnięcie SKO, ponieważ stan faktyczny nie uległ zmianie i był identyczny jak stan faktyczny istniejący w dacie wydania decyzji I instancji. Dokonanie przez wojewódzki sąd administracyjny kontroli decyzji pod względem zgodności z **prawem** możliwe jest tylko na podstawie stanu prawnego i faktycznego, który istniał w dniu wydania zaskarżonego aktu, a nie w dniu orzekania przez Sąd. W związku z powyższym, zdaniem WSA, nie można było w niniejszej sprawie stwierdzić, że organy wydające decyzje naruszyły **prawo**, ponieważ orzekały na podstawie wszystkich okoliczności znanych im w dacie wydawania decyzji.

Sąd podkreślił ponadto, że przedłożony wraz ze skargą operat nie mógł podlegać ocenie Sądu, ponieważ zgodnie z art. 133 § 1 p.p.s.a. sąd orzeka na podstawie "akt sprawy" organu administracyjnego, którego działanie zostało zaskarżone do tego sądu. Podstawą orzekania jest więc cały materiał faktyczny

i dowodowy zgromadzony w aktach sprawy w postępowaniach w obu instancjach.

Sąd zaznaczył, że opłata eksploatacyjna określona w art. 84 **Prawa geologicznego i górniczego** odnosi się do kopalni, których wydobywanie odbywa się na podstawie koncesji, zaś w niniejszej sprawie skarżący w dacie wydobywania kopaliny ze złoża "D. II" i "D. III" nie legitymował się jeszcze koncesją. W związku z powyższym, zdaniem Sądu, zasadnie, stosownie do art. 85a ust. 2 pkt 1b **Prawa geologicznego i górniczego** - uznano właściwość Starosty, a nie organu koncesyjnego i zgodnie z art. 85a ust. 1 omawianej ustawy naliczono opłatę eksploatacyjną w wysokości osiemdziesięciokrotnej stawki opłaty eksploatacyjnej dla danego rodzaju kopaliny, pomnożonej przez ilość wydobytej w ten sposób kopaliny, stosując stawki

obowiązujące w dniu wszczęcia postępowania, dla podmiotu wydobywającego kopaliny bez wymaganej koncesji.

Uchylając powyższy wyrok sądu pierwszoinstancyjnego, wskutek uwzględnienia skargi kasacyjnej, NSA stwierdził, iż z faktu wydobywania przez skarżącego kopaliny ze złóż "D.II" i "D.III", bez uprzedniej koncesji, wcale nie wynika, iż wydobycie kopaliny z tych złóż odbywało się bez wymaganej koncesji, skoro skarżący posiadał już koncesję na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I" i dlatego w pierwszej kolejności wymagało rozważenia, czy wydobywanie kopaliny ze złóż "D.II" i "D.III" nie następowało z rażącym naruszeniem koncesji w rozumieniu art. 85a ust. 1 - **Prawa geologicznego i górniczego**.

Naczelny Sąd Administracyjny wskazał, że w przeprowadzonym postępowaniu sądowym niezbędne było zbadanie jakie warunki i wymagania zawierała udzielona skarżącemu koncesja na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I", albowiem brak jest w aktach sprawy zarówno decyzji Wojewody Ł. z dnia [...] lutego 2001 r. o udzieleniu A.S. koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I", jak i decyzji Wojewody P. z dnia [...] sierpnia 2002 r. o przeniesieniu tej koncesji na rzecz skarżącego. Powyższe braki uniemożliwiają - zdaniem NSA - sprawdzenie, jakie były rzeczywiste warunki tej koncesji.

W ocenie sądu kasacyjnego zachodziła też potrzeba rozważenia, czy skarżący wydobywając kopalinę ze złóż "D.II" i "D.III" naruszył granice obszaru i przestrzeni, w granicach której miała być prowadzona działalność w ramach udzielonej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I". Naruszenie granic obszaru, w ramach których miała być prowadzona działalność na podstawie udzielonej koncesji stanowiłoby bowiem wydobywanie kopaliny z naruszeniem jej warunków, a nie wydobywanie kopaliny bez wymaganej koncesji, skoro skarżący posiadał już koncesję na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I".

W uzasadnieniu wyroku NSA wytknięto też, że Sąd I instancji powołując się na oświadczenie skarżącego złożone na rozprawie (k. 43 akt sądowych), iż dopiero w lipcu 2006 r. udzielono mu koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.II" i "D.III", nie ocenił, czy koncesja ta była "nową" koncesją, czy też koncesją zmieniającą dotychczasową koncesję na wydobycie kopaliny ze złoża "D.I", przez co zaistniała potrzeba przeprowadzenia dowodu z tej koncesji.

Przy ocenie czy wydobywanie kopaliny odbywało się z naruszeniem koncesji, czy też

bez koncesji pomocne mogą też okazać się ustalenia zawarte w postanowieniu Prokuratora Rejonowego w Ł. z dnia [...] września 2005 r., sygn. [...] o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez sąd art. 145 § 1 pkt 1 lit. "c"

w zw. z art. 106 § 3 i art. 133 § 1 p.p.s.a., poprzez nieprzeprowadzenie dowodu

z operatu ewidencyjnego zasobów **geologicznych** kruszywa naturalnego "D.I" za 2005 r. sporządzonego przez geologa M.M., NSA stwierdził, że przeprowadzenie

uzupełniającego postępowania dowodowego przyczyniłoby się do wyjaśnienia

istotnych wątpliwości co do wielkości wydobycia kopaliny ze złoża "D.I", a w

konsekwencji miałyby to wpływ na wysokość wymierzonej skarżącemu opłaty

eksploatacyjnej. Sąd I instancji przyjmując, iż przeprowadzenie powyższego dowodu

nie było niezbędne do wyjaśnienia istotnych wątpliwości w sprawie podał, że "strona

skarżąca sama w toku postępowania administracyjnego potwierdziła, iż doszło do

wydobycia kopaliny z terenów, na które nie była jeszcze udzielona koncesja". Z faktu

jednak potwierdzenia tej okoliczności przez skarżącego wcale nie wynika, że

skarżący potwierdzał wielkość wydobycia kopaliny ze złoża objętego koncesją.

Wprost przeciwnie, w toku postępowania administracyjnego wielkość tego wydobycia

kwestionował, a w odwołaniu do SKO w Ł. domagał się powołania na tę okoliczność

dowodu z opinii biegłego.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku zważył, co następuje:

Sąd administracyjny sprawuje kontrolę decyzji organów administracji publicznej

według kryterium legalności tj. zgodności rozstrzygnięcia sprawy administracyjnej z

przepisami **prawa** materialnego i procesowego, przy zastosowaniu których decyzję

wydano, nie będąc przy tym związanym zarzutami i wnioskami skargi oraz powołaną

w skardze podstawą prawną (art. 1 § 1 ustawy **Prawo** o ustroju sądów

administracyjnych oraz art. 134 § 1 ustawy **Prawo** o postępowaniu przed sądami

administracyjnymi). Sąd administracyjny mając uprawnienia wyłącznie kontrolne nie

może zatem czynić samodzielnych ustaleń w sprawie i zastępować organu

w sprawowaniu jurysdykcji administracyjnej. Dostrzeżenie przez sąd, iż w sprawie

doszło do naruszenia przepisów postępowania mogącego mieć wpływ na wynik

sprawy, zawsze czyni koniecznym uchylenie decyzji.

Na wstępie należy zaznaczyć, iż stosownie do art. 190 ustawy **Prawo**

o postępowaniu przed sądami administracyjnymi Sąd, któremu sprawa została

przekazana, związany jest wykładnią **prawa** dokonaną w tej sprawie przez Naczelny Sąd Administracyjny. Nie można oprzeć skargi kasacyjnej od orzeczenia wydanego po ponownym rozpoznaniu sprawy na podstawach sprzecznych z wykładnią **prawa** ustaloną w tej sprawie przez Naczelny Sąd Administracyjny.

Sąd, któremu sprawa została przekazana do ponownego rozpoznania, nie ma całkowitej swobody przy wydawaniu nowego orzeczenia. Sąd ten jest związany wykładnią **prawa** dokonaną w tej sprawie przez NSA. Związanie dokonaną przez ten Sąd wykładnią ma szeroki zasięg, nie można bowiem oprzeć skargi kasacyjnej od orzeczenia wydanego po ponownym rozpoznaniu sprawy na podstawach sprzecznych z wykładnią **prawa** ustaloną w tej sprawie przez NSA. Powyższe rozwiązania mają na celu usprawnienie i przyspieszenie postępowania, a także zapewnienie jednolitości orzecznictwa (por. H. Knysiak-Molczyk, Skarga kasacyjna w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 roku - **Prawo** o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w: Jednostka w demokratycznym państwie **prawa**, Bielsko-Biała 2003, s. 301).

Wojewódzki sąd administracyjny może odstąpić od zawartej w orzeczeniu Naczelnego Sądu Administracyjnego wykładni **prawa** jedynie w wyjątkowych sytuacjach, w szczególności, gdy stan faktyczny sprawy ustalony w wyniku ponownego jej rozpoznania uległ tak zasadniczej zmianie, że do nowo ustalonego stanu faktycznego należy stosować przepisy **prawa** odmienne od wyjaśnionych przez NSA, jak również w przypadku, gdy przy niezmienionym stanie faktycznym sprawy, po wydaniu orzeczenia zmienił się stan prawny (por. wyrok WSA w Warszawie

z 07.06.2005 r., VI SA/Wa 2065/04, Lex nr 167124 oraz wyrok NSA z 28.11.2005 r., I FSK 294/05, Lex nr 187537). Wykładnia **prawa** obejmuje zarówno **prawo** materialne jak i procesowe (vide: T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, **Prawo** o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Komentarz, LexisNexis, Warszawa 2008, s. 682).

Sąd administracyjny nie może czynić zatem samodzielnych ustaleń, albowiem nie sprawuje jurysdykcji administracyjnej, a ma funkcje wyłącznie kontrolne, stąd wszelkie dostrzeżone wątpliwości co do prawidłowości ustaleń organu każą sądowi uchylić rozstrzygnięcia dotknięte wadami prawnymi, celem powtórzenia postępowania dowodowego.

W przedmiotowej sprawie skargę kasacyjną od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku z dnia 13 września 2007 r., rozpoznał Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie, który wyrokiem z dnia 17 września 2008 r. uchylił orzeczenie sądu I instancji i przekazał sprawę do ponownego rozpoznania tutejszemu sądowi administracyjnemu. Ocena prawna NSA w przedmiotowej sprawie sprowadzała się generalnie do tego, że zarówno organy administracji orzekające w sprawie jak i sąd administracyjny przy ocenie stanu faktycznego pominęły kwestię, czy wydobywanie kopaliny nastąpiło ze źródeł niekoncesjonowanych (tj. obszaru "D.II" lub "D.III"), czy też z rażącym naruszeniem warunków koncesji na wydobywanie kruszywa ze złoża "D.I", w rozumieniu art. 85a ust. 1 - **Prawa geologicznego i górniczego**. Przy rozstrzyganiu sprawy pominięto dowody z decyzji Wojewody Ł. z dnia [...] lutego 2001 r. o udzieleniu A.S. koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I", jak i z decyzji Wojewody P. z dnia [...] sierpnia 2002 r. o przeniesieniu tej koncesji na rzecz skarżącego, a także z operatu ewidencyjnego zasobów **geologicznych** kruszywa naturalnego "D.I" za 2005 r. sporządzonego przez geologa M.M., czy też akt postępowania przed Prokuratorem Rejonowym w Ł., o sygn. [...], zakończonego postanowieniem z dnia [...] września 2005 r., o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Rozpoznając ponownie sprawę sąd administracyjny w składzie obecnym podziela argumentację NSA w kwestii istotności dla sprawy przedstawionego przez skarżących na etapie postępowania sądowego dowodu z operatu ewidencyjnego zasobów **geologicznych** kruszywa naturalnego "D.I" za 2005r. sporządzonego przez geologa M.M. Przedmiotowy operat uprawdopodobnił możliwość mylnego ustalenia przez organ ilości wydobytej kopaliny ze źródła niekoncesjonowanego. Wynika z niego bowiem, że koncesjonowany obszar **górniczny** "D.I" miał w 2005 roku zasób kopaliny dużo większy niż założył to organ. Tym samym, przy powtórny orzekaniu przez organy administracji, należy zwrócić uwagę na przedmiotowy dowód w sprawie, albowiem może on prowadzić do odmiennych ustaleń co do wielkości wydobywania kopaliny ze złoża "D.I", co w konsekwencji będzie miało wpływ na rozstrzygnięcie sprawy.

W ocenie sądu, organ administracji publicznej winien zwrócić uwagę na granice obszaru koncesjonowanego z obszarem niekoncesjonowanym. Niewątpliwie granice tych obszarów są dość "płynne", przez co mogą powstać trudności w dokładnym ich ustaleniu. Przy ustaleniu, czy skarżący wydobywając kopalinę ze złóż "D.II" i "D.III"

naruszył granice obszaru i przestrzeni, w granicach której miała być prowadzona działalność w ramach udzielonej koncesji na wydobywanie kopaliny ze złoża "D.I", pomocna może być treść uzasadnienia postanowienia Prokuratora Rejonowego w Ł. z dnia [...] września 2005 r., sygn. [...] o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Zdaniem sądu zachodzi potrzeba dopuszczenia dowodu z akt postępowania o udzielenie koncesji na obszar **górnicy** "D.I" oraz akt postępowania dotyczącego udzielenia koncesji na obszar **górnicy** "D.II" i "D.III". Sąd pragnie też zwrócić uwagę na potrzebę przeanalizowania przez organ map stanowiących załączniki decyzji koncesyjnych w celu ustalenia istnienia (bądź nie) wyraźnych granic między poszczególnymi obszarami **górnicy** skarżących. Na uwagę zasługuje też okoliczność wydania (bądź nie) dalszych koncesji. Jak bowiem stwierdził pełnomocnik skarżącego na rozprawie w dniu 11 grudnia 2008 r., skarżący nie otrzymał koncesji na obszar "D.II" i "D.III", lecz na obszary "D.V" i "D.VI". Mając powyższe na uwadze, przy ponownym orzekaniu należy się skoncentrować na dokładnym określeniu zakresu poszczególnych koncesji, w szczególności do wyjaśnienia pozostaje okoliczność - jakich obszarów **górnicy**, gdzie położonych i o jakiej powierzchni dotyczyły wszystkie koncesje udzielone stronie.

Końcowo sąd zwraca uwagę na potrzebę ustalenia czy istnieją obowiązki ogrodzenia (wyodrębnienia) poszczególnych obszarów **górnicy** ("D.I", "D.II" i "D.III"), a jeśli tak to, na kim ciąży (ciężyły) i czy te obowiązki zostały wykonane. Istotne jest także czy organ administracji stosował jakiegokolwiek ponaglenia w stosunku do skarżących przedsiębiorców w zakresie obowiązku ogrodzenia i dokładnego wydzielenia poszczególnych obszarów **górnicy**. Wygrodenie miałoby zasadnicze znaczenie przy dokładniejszym określeniu wydobycia kopaliny z poszczególnych obszarów **górnicy**.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w sentencji (art. 145 § 1 pkt 1 lit. "c" ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - **Prawo** o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2002 r., Nr 153, poz. 1270 ze zm.).

Konsekwencją uchylenia zaskarżonej decyzji oraz decyzji Starosty Ł. z [...].03.2007 r., było stwierdzenie, że decyzje te nie podlegają wykonaniu do czasu uprawomocnienia się wyroku - art. 152 ustawy **Prawo** o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.

O zwrocie kosztów postępowania sądowego od organu na rzecz skarżących,

stanowiących wysokość wniesionego w sprawie wpisu sądowego (57.354 zł),
orzeczono na podstawie art. 200 w zw. z art. 210 § 1 ustawy **Prawo** o postępowaniu
przed sądami administracyjnymi, zaś w zakresie zwrotu kosztów dla R.G. (7.217 zł)
orzeczono na podstawie art. 200 w zw. z art. 205 § 2, w zw. z art. 210 § 1 ww.
ustawy, wliczając w to koszty reprezentacji skarżącego przez pełnomocnika
(§ 14 ust. 2 pkt 1) lit. "a" w zw. § 6 pkt 7 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości
z dnia 28 września 2002 r., w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz
ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę
prawnego ustanowionego z urzędu - Dz. U. z 2002 r., Nr 163, poz. 1349 ze zm.),
w tym także wysokość opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa (vide: wyrok
SN z 12.03.2003 r., III CZP 2/03 OSNC 2003/12/161